

Europarådet inddraget

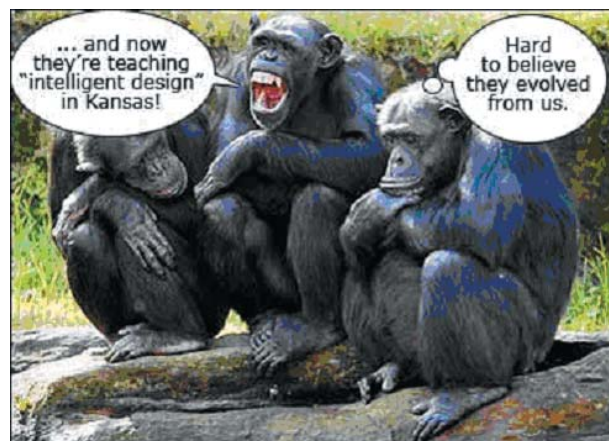
Striden om darwinisme, creationisme og intelligent design*

Af Søren Harslund

Verden over er der i disse år voldsom strid i såvel fagkredse som i offentligheden om den darwinistiske evolutionsteori og alternative teorier om livets oprindelse og udvikling. Det er for så vidt en gammel strid, der er blusset op igen, idet den darwinistiske teori altid er blevet anfægtet, og ikke kun af "religiøse fundamentalister og ekstremister", som det ofte påstås af darwinister, men også af biologer og andre fagfolk og af borgere i almindelighed, som ikke er trygge ved darwinismens dominerende rolle i mange samfundssammenhænge, dvs. darwinismen som videnskabeligt grundlag for den naturalistiske ideologi, som direkte eller indirekte promoveres af mange meningsdannere i vor vestlige kultur.

Dissidenter blandt fagfolk har imidlertid haft svært ved at gøre sig gældende i den faglige og offentlige debat på grund af intimidering fra den herskende klasse af darwinister inden for forskning og uddannelse. De fleste dissidenter har derfor valgt at holde deres afvigende synspunkter for sig selv af karrieremæssige grunde. Derfor, og fordi darwinismen er blevet promoveret massivt og ukritisk i de fleste offentlige uddannelsesinstitutioners naturfag, i populærvidenskabelige tidsskrifter og i naturprogrammer i radio og tv gennem mange år, opfatter mange ikke-fagfolk uden tvivl darwinismen som den eneste videnskabeligt troværdige forklaring på livets oprindelse og udvikling, ja, nærmest som en biologisk naturlov. Resultatet er, at darwinismen med dens materialistiske naturopfattelse har sat dybe spor i vor vestlige kultur, og i særdeleshed har formet mange menneskers livssyn i agnostisk eller ateistisk retning.

Den aktuelle strid raser især i USA, men den har også sat sine spor i adskillige europæiske lande. Den er affødt af creationistiske bevægelser som Creation Research Society i USA og af en række forskere med til-

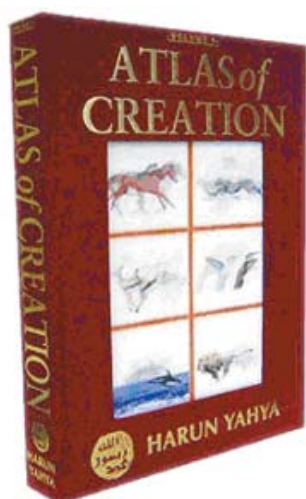

En vittighedstegners kommentar til den amerikanske kamp om ID

knytning til Discovery Institute i Seattle, bl.a. biokemikeren Michael J. Behe og matematikeren og naturfilosoffen William A. Dembski. De lancerede sammen med advokaten Phillip E. Johnson i 1990'erne teorien om intelligent design i naturen (herefter ID), en gammel ide blandt naturfilosoffer og naturforskere, som ikke mindst takket være Behes, Dembskis og Johnsons indsats har fået et solidt, videnskabeligt grundlag og dermed for alvor udfordrer darwinismen, det hidtil dominerende naturvidenskabelige paradigme i den vestlige kultur, når det gælder mange menneskers, ikke mindst naturforskere og videnskabsjournalisters, forståelse af livets oprindelse og udvikling.

Mens creationistiske forskere argumenterer for, at den bibelske skabelsesberetning giver et videnskabeligt retvisende billede af livets tilblivelse, om end der kan være betydelige forskelle i tolkningen af detaljer i den bibelske tekst, argumenterer ID-forskerne udelukkende på gængse, naturvidenskabelige præmisser og forholder sig ikke til den bibelske skabelsesberetning som forskere. Ikke desto mindre forveksler mange debattører, især blandt ikke-fagfolk, creationismen med ID-teorien, hvilket forplumrer debatten.

Et centralt aspekt af striden er indholdet af biologisk undervisningen i de offentlige skoler, en undervisning som i generationer har været baseret på den darwinistiske teori. Hvad børn og unge lærer i disse tidlige år i denne sammenhæng, vil præge mange af dem senere i

Atlas of Creation – rigt illustreret bog, der udkom i Tyrkiet og blev distribueret gratis til mange af Europas universiteter. Bogen forfægter creationisme og er måske årsag til EU's bekymring.

livet. Derfor har den darwinistisk prægede undervisning i skolernes naturfag provokeret forældre, som af religiøse grunde ikke kan acceptere, at deres børn skal undervises ensidigt i denne helt igennem materialistiske eller naturalistiske teori og dermed indpodes et agnostisk eller endog ateistisk livssyn. Andre forældre er kritiske over for denne undervisning, fordi det, der i realiteten kun er en videnskabelig teori, ofte i lærebøger fremstilles som en videnskabelig sandhed, ingen eller i hvert fald kun få fagfolk anfægter.

Mens modstanden mod undervisningen i darwinisme har været spredt og uorganiseret i Europa, har den været noget bedre organiseret i USA, hvor der i en række stater er gjort forsøg på at erstatte undervisningen i darwinisme med undervisning i creationisme – eller i det mindste på at få indført en mere nuanceret undervisning, hvor der også er plads til andre teorier end den darwinistiske, herunder creationisme og ID-teori, og til orientering om den faglige kritik, der i årenes løb er rettet mod darwinismen. For eksempel afviser Michael Behe ikke undervisning i den darwinistiske teori, men opfordrer til, at lærebøgerne og lærerne – og dermed eleverne – forholder sig kritisk til teorien, eftersom “naturlig udvælgelse”, den centrale tese eller “mekanisme” i Darwins teori, efter Behes og andre kritikeres opfattelse højst kan forklare eksistensen af de små artsvariationer, også kaldet mikroevolution, som forekommer i de fleste populationer i fortidens og nutidens flora og fauna, men ikke ændring af arter til nye arter ved naturlig udvælgelse, makroevolution, som er essensen af den darwinistiske teori.

Selv om en række undersøgelser har vist, at der er stor opbakning til darwinismen i Europa, i modsætning til den offentlige mening i USA, som er langt mere kritisk over for denne teori, har der bredt sig en betydelig nervøsitet i akademiske og politiske kredse i Europa, som ser med bekymring på udbredelsen af ID-teorien og creationismen i Europa. I visse kredse mener man endog, at disse “kætterske” ideer ikke kun udgør en fare for sober naturvidenskabelig undervisning i kontinen-

tets offentlige skoler, men også for selve demokratiet og menneskerettighederne. Den hidtil rent faglige strid har således også i Europa fået en politisk og ideologisk dimension: Hvilken rolle skal disse teorier spille i det offentlige uddannelsessystem?

Det er baggrunden for, at Europarådets parlamentariske forsamling den 4. oktober 2007 med 48 stemmer for og 25 imod vedtog resolution 1580 [1], som opfordrer myndighederne i de 47 medlemslande til “på det bestemteste at modsætte sig undervisning i creationisme som en videnskabelig disciplin på lige fod med evolutionsteorien.” ID-teorien sidestilles i den forbindelse med creationisme.

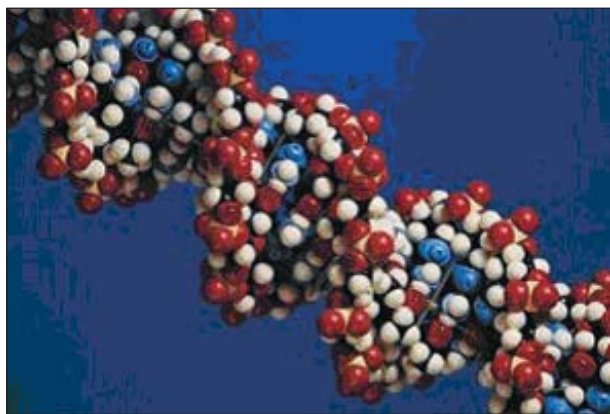
Danmark og Norge har hver 5 medlemmer [2] af rådet. Hanne Severinsen og Morten Messerschmidt (Danmark) og Gunn Gjøl og Karin Woldseth (Norge) stemte for resolutionen, mens Åse Duesund (Norge) stemte imod. De øvrige danske og norske medlemmer var fraværende.

Blandt Europarådets vigtigste opgaver er sikring af medlemslandenes overholdelse af de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder retten til fri debat om alle samfundsspørgsmål, og samarbejde om kultur, videnskab og uddannelse mellem medlemslandene.

Det var rådets udvalg for kultur, videnskab og uddannelse, som havde udarbejdet det forslag til resolution, som med nogle mindre ændringer blev vedtaget den 4. oktober. Udvalgets første udkast af 8. juni 2007 [3], som blev til efter en heftig debat blandt udvalgsmedlemmerne, blev afvist som for ensidigt af den parlamentariske forsamling den 25. juni, dagen før udkastet skulle behandles i plenum. Udvalget forelagde derfor en lettere revideret udgave for forsamlingen den 17. september 2007 [4], hvor retorikken var neddæmpet i forhold til det første udkast, men hvor substansen i resolutionsforslaget var uændret.

Blandt Europarådets vigtigste opgaver er sikring af medlemslandenes overholdelse af de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder retten til fri debat om alle samfundsspørgsmål, og samarbejde om kultur, videnskab og uddannelse mellem medlemslandene.

DNA-molekylet: livets kode, som kræver en kodemager.

Sådanne resolutioner er ikke bindende for medlemslandene, idet Europarådet i modsætning til EU's institutioner ikke har nogen overnationale beføjelser. På grund af den nu vedtagne resolutions videnskabeligt set fortsat stærkt ensidige og i mange henseender usaglige karakter og den heftige debat om den i udvalget og plenum er det nok tvivlsomt, om den vil sætte sig spor i medlemslandenes lovgivning og undervisningspraksis.

Pladsen tillader ikke udførlige kommentarer til alle punkter i resolutionen, hvorfor jeg vil sammenfatte min kritik i følgende punkter:

1. Det er en alvorlig sag, at resolutionen lægger op til indførelse af statslig meningscensur i naturfagsundervisningen i de offentlige skoler i medlemslandene. Det er i strid med et af de grundlæggende principper i demokratiske samfund: Den frie debat, også om videnskabelige teorier, især teorier som deler forskerne, som tilfældet er med darwinismen, kan ikke begrænses. Forskningen står jo ikke stille. Ny viden kan nødvendiggøre opgivelse eller ændring af gældende teorier, og med den fagligt velfunderede kritik, der især i kraft af resultaterne af celle- og fossilforskningen er rejst mod den darwinistiske teori, er det uacceptabelt at tildele denne status af officielt vedtagen sandhed om livets oprindelse og udvikling.

Da der tillige er en uløselig sammenhæng mellem enhver videnskabelig teori om livets oprindelse og udvikling og filosofiske og teologiske (metafysiske) implikationer heraf, bør sådanne implikationer inddrages i undervisningen i skolernes naturfag. Eleverne må så selv, helst i dialog med deres forældre, tage stilling til, hvilke teorier og dermed sammenhængende metafysiske opfattelser, de selv finder mest overbevisende. Officielt formynderi er også på dette område uacceptabelt i frie demokratiske samfund.

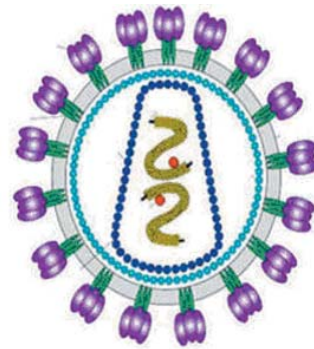
Med den adskillelse af undervisningen i naturfag og i livsanskuelsesfag som religion, idehistorie og naturfilosofi, resolutionen helt i overensstemmelse

med europæisk tradition lægger vægt på, fastholder man en dualistisk virkelighedsopfattelse, hvor darwinismens udviklingstro og teologiens skabelsestro intet har med hinanden at gøre. "Konsekvensen er", som lektor, dr. theol. Jakob Wolf skriver i sin bog *Rosens råb*, "at vi lever i en naturvidenskabeligt forstået verden og en teologisk forstået verden som to adskilte verdener, eller at vi lever med to sandheder, en naturvidenskabelig sandhed og en teologisk sandhed. Dette synspunkt er uholdbart, fordi der hverken findes to verdener eller to sandheder. Verden og sandheden er én. Ligesom det er ensbetydende med at ophæve begrebet om Gud at hævde, at Gud ikke har skabt universet og naturen, sådan er det ensbetydende med en ophævelse af selve sandhedsbegrebet at påstå, at der findes to sandheder. Adskillelses-løsningen er en uholdbar skinløsning." Denne adskillelsesløsning går mange teologer mærkeligt nok ind for.

2. Resolutionen lægger ganske vist op til (i § 16), at alternative teorier som creationisme og ID kan tages op i ikke-videnskabelige fag som kultur og religion, men eftersom i hvert fald ID-teorien er rent videnskabeligt funderet, dvs. alene er baseret på velkendte empiriske data fra celle- og fossilforskningen, er det usagligt at henvise denne teori til undervisningen i sådanne fag. I det hele taget tyder resolutionen – og forarbejdet i udvalget – på en meget overfladisk indsigt i ID-teorien og dens præmisser.
3. Udvalget har tilsyneladende ikke opdaget, at der findes alternative evolutionsteorier, ligesom det heller ikke beskæftigede sig med den seriøse forskning, der drives af for eksempel Creation Research Society. Undervisningen i naturfag (biologi m.m.) bør derfor give plads til alsidig oplysning om historiske og aktuelle teorier om livets oprindelse og udvikling, herunder den darwinistiske teori, ID-teori og videnskabeligt funderet creationisme.
4. Udvalget siger i § 17, at videnskaberne, her naturvidenskaberne, ikke forsøger at forklare "hvorfor ting findes, men at forstå hvordan de virker." Sådant er virkeligheden ikke, når det drejer sig om debatten om darwinismen og andre opfattelser af livets oprindelse og udvikling. Darwinismen hævder, at livets oprindelse og udvikling kan forklares som resultatet af rent tilfældige, materielle processer, og at der således intet behov er for at inddrage overnaturlige aspekter af livets mysterier, i særdeleshed en guddommelig skaber, som fortsat er en afgørende del af de fleste menneskers livssyn eller virkelighedsopfattelse.

Det er også en kendsgerning, at mange forskere, ikke mindst blandt biologerne, mere eller mindre åbenlyst bekender sig som ateister og begrundet

deres ateistiske livssyn med den indsigt i livsprocesserne, de har opnået i kraft af deres uddannelse. Især inden for de senere år har nogle af disse forskere – og diverse videnskabsjournalister – desuden agiteret særdeles aggressivt for deres ateistiske livssyn og imod enhver form for religion. De begrundet netop deres ateistiske kampagne med, at der er en naturlig forklaring, nemlig den darwinistiske, på alle biologiske fænomener, hvorfor religiøse forestillinger om guddommelig skabelse og teorier om intelligent design i bedste fald er overflødige, i værste fald udtryk for illusion og selvbedrag – en noget arrogant holdning vil mange mene, eftersom hovedparten af menneskeheden gennem alle tider har haft forskellige forestillinger om, at Jorden og alt liv på denne er skabt af overnaturlige magter. Det er således et af de centrale elementer i for eksempel de tre store monoteistiske religioner, jødedom, kristendom og islam, som omfatter langt hovedparten af menneskeheden.

HIV-virus. Det er forkert at påstå, at medicinsk forskning ikke kan gennemføres og have fremskridt uden basis i evolutionsteorien.

man kun kan håbe, at den ikke får nogen praktisk betydning.

Noter

[1] 3 medlemmer stemte hverken for eller imod. Af rådets 318 medlemmer deltog således kun 76 (23,8 %) i afstemningen om resolution 1580. Af udvalgets 83 medlemmer deltog kun hhv. 30 og 15 i afstemningerne om resolutionsforslagene den 8.6.2007 og 17.9.2007. De øvrige udvalgsmedlemmer var fraværende.

[2] Danmarks og Norges medlemmer af Europarådet. Suppleanter er kun nævnt, hvis de deltog i afstemningen om resolution 1580.

Danske medlemmer:

Hanne Severinsen, Venstre
Per Kaalund, Socialdemokraterne
Lars Barfoed, Det Konservative Folkeparti
Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti
Morten Østergaard, Det Radikale Venstre.

Norske medlemmer:

Per-Kristian Foss, Konservative
Vidar Bjørnstad, Arbejderpartiet
Gunn Karin Gjøl, Arbejderpartiet
Bjørn Jacobsen, Socialistisk Venstre
Øyvind Vaksdal, Fremskridtspartiet
Suppleant: Åse Gunhild Woie Duesund, Kristelig Folkeparti
Suppleant: Karin S. Woldseth, Fremskridtspartiet.

[3] Dokument 11297 af 8.6.2007.

[4] Dokument 11375 af 17.9.2007.

** Da ordet creationist kommer af det engelske ord for skabelse creation, og ikke har det fjerneste med tøj at gøre, har vi i Origo valgt at stave det med 'c' og ikke med 'k' som i "kreation".*

red.

5. Udvalget sammenblander som så mange andre debattører creationisme og ID, men det er usagligt at påstå, at ID-teorien blot er en raffineret form for creationisme (§ 8). Der er intet belæg for sådanne påstande i Behes og Dembskis og andre ledende ID-forskeres bøger og artikler. De forholder sig netop ikke til den bibelske skabelsesberetning som forskere, men argumenterer imod den darwinistiske evolutionsteori og for ID-teorien på rent videnskabeligt grundlag, primært celleforskningen, og har gang på gang understreget, at metafysiske implikationer af ID-teorien er et personligt anliggende (fortolkning) og ikke en del af teorien. De fleste af deres videnskabelige opponenter anfægter da heller ikke dette, selv om de ikke kan tilslutte sig ID-teorien.
6. Det er sagligt uholdbart, som udvalget gør i § 11, at påstå, at "fremskridt i medicinsk forskning med henblik på effektiv bekæmpelse af infektionssygdomme som AIDS er umulige, hvis ethvert evolutionsprincip afvises." Videnskabelig forskning og praktisk udnyttelse af forskningsresultater på det biologiske område, for eksempel i medicinalindustrien og inden for plante- og dyreavl, er ikke afhængig af, om forskerne og praktikerne tilslutter sig den darwinistiske evolutionsteori.
7. Påstanden i § 12 om "den totale afvisning af videnskab" er fuldstændig grundløs, og formuleringerne i § 13 ("Krigen mod evolutionsteorien" og påstanden om, at fortalerne for creationismen er ude på at erstatte demokrati med teokrati) afslører den politiske og ideologiske ensidighed og overdrevne retorik, som i det hele taget præger resolutionen, hvorfor

Resolution 1580

1. Sigtet med denne rapport er ikke at stille spørgsmål ved eller at bekæmpe en tro – det tillader retten til trosfrihed ikke. Sigtet er at advare mod visse tendenser til at udgive en tro som videnskab. Det er nødvendigt at adskille tro fra videnskab. Det er ikke et spørgsmål om fjendskab. Videnskab og tro må være i stand til at sameksistere. Det er ikke et spørgsmål om at sætte tro og videnskab op mod hinanden, men det er nødvendigt at forhindre tro i at gå imod videnskab.
2. For nogle mennesker giver Skabelse som en sag om religiøs tro en mening i livet. Den parlamentariske forsamling er ikke desto mindre bekymret for de mulige negative virkninger af udbredelsen af creationistiske ideer inden for vore uddannelsessystemer og for konsekvenserne for vore demokratier. Hvis vi ikke passer på, kan creationisme blive en trussel mod menneskerettigheder, som er et centralt anliggende for Europarådet.
3. Creationisme, som er affødt af afvisningen af arters udvikling ved naturlig udvælgelse, var længe et næsten udelukkende amerikansk fænomen. I dag tenderer creationistiske ideer til at finde vej til Europa, og deres udbredelse påvirker ikke så få af Europarådets medlemslande.
4. Hovedmålet for nutidens creationister, hvoraf de fleste er kristne eller muslimer, er uddannelse. Creationister er opsat på at sikre, at deres ideer inddrages i skolers læseplaner i naturvidenskab. Creationisme kan imidlertid ikke gøre krav på at være en videnskabelig disciplin.
5. Creationister stiller spørgsmål ved den videnskabelige karakter af visse vidensområder og argumenterer for, at evolutionsteorien kun er en af flere fortolkninger. De anklager forskere for ikke at tilvejebringe tilstrækkeligt bevis for evolutionsteoriens videnskabelige gyldighed. De forsvarer tvært imod deres egne udsagn som videnskabelige. Intet af dette kan stå for objektiv analyse.
6. Vi er vidne til en vækst i tænkemøder, som udfordrer etableret viden om natur, evolution, vor oprindelse og vor plads i universet.
7. Der er en reel risiko for indførelse af en alvorlig forvirring i vore børns bevidsthed, mellem hvad der har at gøre med overbevisninger, tro, alle slags idealer, og hvad der har at gøre med videnskab. En "alle ting er lige" holdning kan synes indbydende og tolerant, men er i virkeligheden farlig.
8. Creationisme har mange selvmodsigende aspekter. Ideen om "intelligent design", som er den seneste, mere raffinerede version af creationisme, benægter ikke en vis grad af evolution. Præsenteret på en mere subtil måde søger intelligent design imidlertid at fremstille sin tilgang som videnskabelig, og deri ligger faren.
9. Forsamlingen har konstant insisteret på, at videnskab er af grundlæggende betydning. Videnskab har muliggjort betragtelige forbedringer i leve- og arbejdsbetingelser og er en ikke ubetydelig faktor i økonomisk, teknologisk og social udvikling. Evolutionsteorien har intet at gøre med guddommelig åbenbaring, men bygger på kendsgerninger.
10. Creationisme hævder at være baseret på videnskabelig stringens. De metoder, der benyttes af creationister, er faktisk af tre typer: rent dogmatiske påstande; fordrejet brug af videnskabelige citater, der undertiden illustreres af flotte fotografier; og opbakning fra mere eller mindre kendte forskere, hvoraf de fleste ikke er specialister i disse sager. Med disse midler søger creationister at appellere til ikke-specialister og at så tvivl og forvirring i deres sind.
11. Evolution er ikke bare en sag om menneskers og populationers evolution. At benægte dette kan have alvorlige konsekvenser for udviklingen af vore samfund. Fremskridt i medicinsk forskning med henblik på effektiv bekæmpelse af infektionssygdomme som AIDS er umulige, hvis ethvert evolutionsprincip afvises. Man kan ikke være fuldt bevidst om de risici, der er involveret i den betydelige indskrænkning i biodiversitet og klimaforandring, hvis evolutionsmekanismerne ikke forstås.
12. Vor moderne verden er baseret på en lang historie, hvor udviklingen af videnskab og teknologi udgør en vigtig del. Den videnskabelige tilgang er imidlertid stadig ikke godt forstået, hvilket indebærer risikoen for opmuntring af udviklingen af al slags fundamentalisme og ekstremisme. Den totale afvisning af videnskab er afgjort en af de alvorligste trusler mod menneskelige og borgerlige rettigheder.
13. Krigen mod evolutionsteorien og dens fortalere

har oftest sin oprindelse i former for religiøs ekstremisme, som er nært forbundet med ekstreme højreorienterede politiske bevægelser. Den creationistiske bevægelse besidder reel politisk magt. Kendsgerningen er, hvilket er afsløret ved adskillige lejligheder, at fortalere for rendyrket creationisme er ude på at erstatte demokrati med teokrati.

14. Alle ledende repræsentanter for de vigtigste monoteistiske religioner har antaget en meget mere moderat holdning. Pave Benedict XVI, for eksempel, priser i dag ligesom sin forgænger pave Johannes-Poul II videnskaberne rolle i udviklingen af humanitet og anerkender, at evolutionsteorien er "mere end en hypotese".

15. Undervisningen i alle fænomener vedr. evolution som en grundlæggende videnskabelig teori er derfor afgørende for vore samfunds og vore demokratiers fremtid. Af den grund må den indtage en central rolle i læseplanen og især i den naturvidenskabelige læseplan, så længe den ligesom andre teorier er i stand til at stå sig over for grundig videnskabelig undersøgelse. Evolution er til stede overalt, fra medicinsk overforbrug af antibiotika, som fremmer fremkomsten af modstandsdygtige bakterier til overforbrug af pesticider i landbruget, som er årsag til insektmutationer, som pesticider ikke længere har nogen virkning på.

16. Europarådet har fremhævet vigtigheden af undervisning i kultur og religion. I ytringsfrihedens og den personlige tros navn kunne creationistiske ideer, såvel som enhver anden teologisk position, muligvis præsenteres som en tilføjelse til kulturel og religiøs undervisning, men de kan ikke gøre krav på at være videnskabeligt respektable.

17. Videnskab giver uerstattelig træning i intellektuel stringens. Den søger ikke at forklare, "hvorfor ting findes", men at forstå hvordan de virker.

18. Undersøgelse af creationisternes voksende

indflydelse viser, at argumenterne mellem creationisme og evolution går langt hinsides intellektuel debat. Hvis vi ikke passer på, vil de værdier, som er selve essensen af Europarådet, være under direkte trussel fra creationistiske fundamentalister. Det er en del af rådets parlamentarikeres rolle at reagere, før det er for sent.

19. Den parlamentariske forsamling opfordrer derfor indtrængende medlemslandene, og især deres uddannelsesmyndigheder, til at:

19.1. forsvare og fremme naturvidenskabelig indsigt;

19.2. styrke undervisningen i grundlaget for naturvidenskab, dens historie, dens epistemologi [erkendelsesteori] og dens metoder sideløbende med undervisningen i objektiv videnskabelig viden;

19.3. gøre videnskab mere forståelig, mere tiltrækkende og nærmere realiteterne i samtiden;

19.4. modsætte sig med fasthed undervisning i creationisme som en videnskabelig disciplin på lige fod med evolutionsteorien og i almindelighed modstå præsentation af creationistiske ideer i enhver anden disciplin end religion;

19.5. fremme undervisning i evolution som en grundlæggende videnskabelig teori i skolerepertoiret.

20. Forsamlingen hilser det velkommen, at 27 videnskabelige akademier i medlemslande under Europarådet i juni 2006 underskrev en erklæring om undervisning i evolution og opfordrer akademier, som endnu ikke har gjort dette, til at underskrive erklæringen.

Udvalgets to resolutionsforslag (dokument 11297 af 8.6.2007 og 11375 af 17.9.2007) og den vedtagne resolution 1580 kan findes på Europarådets hjemmeside www.coe.int. Udvalgets to resolutionsudkast indeholder også et omfattende forklarende memorandum i 105 punkter udarbejdet af udvalgets oprindelige ordfører, Guy Lengagne, og lettere revideret af den nye ordfører, Anne Brasseur.